

zpravodaj obce Šitbořice

Štengarůček

červen 2008

Vážení čtenáři, tímto druhým letošním číslem našeho obecního zpravodaje pokrýváme období, které bylo na události velmi bohaté. Byla to tradiční výstava vín o velikonočních, stavění máje. Nejvýznamnější asi byla oslava 110 ti let od založení hasičského spolku. Naši hasiči se na tuto slávu velmi dobře připravili. Nechali si za vlastní prostředky ušít slavnostní prapor. Slavnost, na které byl nový prapor spolu s novým automobilem posvěcen, patřila k nezapomenutelným. Poctou se stala i přítomnost pana hejtmána Stanislava Juránka. Ten mimo jiné stihl osobně pogratulovat mnoho naší ženám k Svátku matek. Podrobnosti i fotky jsou v tomto čísle. Vydařenou akci zorganizovali i místní rybáři. Děti se na svém svátku, kromě mnoha soutěží, mohli už s předstihem seznámit, jak bude vypadat nový hastrman. Slíbili, že mu vymyslí dokonce nové jméno. Zajímavou tradicí se stává setkání motoristických veteránů. Rádi bychom, kdyby nám někdo z organizátorů této atraktivní akce napsal krátký článek. Rádi ho uveřejníme.

Pan starosta vám píše o problematice integrovaného dopravního systému, který postihne značnou část našich občanů. Obec nám docela zkrásněla také tím, že přibýlo

nových zpevněných vozovek a také vy občané jste přispěli každý svým dílem. Komisi, která hodnotila v soutěži Vesnice roku, se obec líbila. Musíme doufat, že víc než jiné obce také přihlášené do této soutěže.

V tomto čísle budete také informováni o činnosti mladých maminek a jejich práci s dětmi. Jsem rád za příspěvek o cestě po stopách opravdových hrdinů z druhé sv. války, mezi kterými byl i náš rodák. Hlavně vás starší čtenáře prosím, abyste mladým pověděli, kdo to byl Eda Urbánek, Štěpán Stejskal, bratři Stejskalové a mlynář Tocháček. Tato jména by měl znát každý Šitbořák. Snažíme se i v tomto čísle zachovat všechny tradiční rubriky. Tak jako v každém čísle i nyní znovu opakuji, že uvítáme každý nový příspěvek nebo fotku. Ale prosím pište čitelně a srozumitelně. Tímto se omlouvám nejmenovanému autorovi, který nám již do minulého čísla zaslal asi hezký, vtipný, v nářečí psaný příběh, ale bohužel se nám ho nepodařilo přečíst. Tondozkus to napsat nějak čitelněji. Tím se omlouvám, že jsme ti ho neotiskli.

J. Zelinka,
šéfredaktor

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, druhé vydání letošního Štengaráčku napovídá, že se už přiblížila polovina roku. V krátkosti Vás chci informovat o tom nejdůležitějším, co se událo v naší obci ve druhém čtvrtletí.

Jak všichni asi víte, nedávno nás všechny poněkud pobouřila zpráva, že naše obec bude od 14.12.2008 zařazena do integrovaného dopravního systému JMK. Začleněním do tohoto systému naše obec přichází o přímé autobusové spojení do Brna. Snažili jsme se tomuto faktu všemožně zabránit, ale po několika bezvýsledných jednáních nám bylo sděleno, že naše požadavky na zachování přímých spojů jsou v rozporu s koncepcí IDS JMK. Bližší informace naleznete v samostatném článku v tomto čísle. Minule jsem Vás informoval o škodách, které vznikly na obecním majetku vlivem vichřice Emma. V současnosti jsou až na malou drobnost všechny způsobené škody odstraněny. Z rozpočtu JMK se nám podařilo na likvidaci těchto škod získat mimořádnou dotaci ve výši 150 000,- Kč. Další finanční prostředky budou z pojistovny, to však ještě není dořešeno.

V pátek 13. června nás navštívila krajská hodnotitelská komise do soutěže Vesnice roku. Výsledky zatím nebyly zveřejněny, ale obecně lze říci, že jim u nás líbilo. Tato komise byla devítičlenná a byla složena z odborníků

na různé oblasti života na vesnici. Výsledky zatím nejsou známy, ale po vyhlášení, Vám dám hned vědět. Tímto děkuji všem, kteří jste se zapojili do úklidu svého okolí a tím pomohli ke zkrášlování obce.

Investiční akce probíhají podle plánovaného a změněného rozpočtu. Dnes jsou již dokončeny rekonstrukce vozovek na ulicích Nová, Úzká a Karpaty I. Předpokládám, že v příštím roce budeme s pokládami nových povrchů vozovek pokračovat v dalších ulicích.

Na přípravě nových stavebních míst se intenzivně pracuje. Momentálně jsme ve fázi zpracovávání projektu na inženýrské síti. Optimisté věří, že ještě letos dojde k jejich realizaci. Já si však myslím, že to bude až na jaře 2009. Finančně jsme na tuto stavbu připraveni, tak předpokládáme, že již konečně bude vyřešen nejpalčivější problém naší obce, kterým je nedostatek nových stavebních míst.

Vážení spoluobčané, protože se blíží čas prázdnin a dovolených, přeji Vám, abyste si svoje volno příjemně užili a v těchto krásných letních měsících načerpali energii do druhé poloviny roku.

Antonín Lengál,
starosta obce

Krátké zprávy

Zprávy ze zasedání rady obce

• Rada obce (RO) projednala pronájem pozemků u MŠ a ZŠ a souhlasí s bezplatným užíváním pozemků v oploceném areálu ZŠ a MŠ vedené jako ostatní plocha.

- RO vybrala firmu Strabag k opravě vozovek na ulici Nová a Úzká. Povrch bude živice, Nová 283 981,- Kč, Úzká 410 874,- Kč. Při jednání s firmou Strabag domluvit opravu chodníku na ulici Divácká.
- RO přijala zprávu o návštěvě metodičky z městské

knihovny v Břeclavi v naší knihovně, seznámila s novou knihovnicí, kontrolovala výsledky činnosti a zajímala se o akce na březen – měsíc knihy a internetu.

- RO souhlasí s uložením stavebního materiálu před rodinným domem p. Bohuslava Matušky v Kuchyňce. Termín do 31. 12. 2009.
- Dne 14. 4. 2008 se sešla rozšířená rada a projednala žádost Šitbořických rybářů o 8 000,- Kč za údržbu stromů na hrázi rybníka. Peníze budou použity na dětský den 18. 5. 2008. RO souhlasí.
- RO byl předložen audit ze 7. 4. 2008. Nebyly zjištěny žádné chyby a nedostatky.
- RO odsouhlasila firmu Milan Kumpan na opravu zídky na hřbitově po vichřici Emma. Cena 188 484,- Kč.
- RO odsouhlasila opravu a doplnění světel na tenisových kurtech v ceně 20 000,- Kč.
- RO projednávala připomínky k IDS. Obec zaplatí 50,- Kč na jednoho obyvatele Šitbořic.
- Zastupitelstvo obce odsouhlasilo šesti člennou školskou radu. Zastoupení: 2 členi rodiče, 2 členi obec, 2 členi škola.
- Rada obce upravila ceny za pronájem pozemků (zahrady) z 0,13 Kč/m²/rok na 0,20 Kč/m²/rok.
- Zastupitelstvo obce (ZO) projednalo prodeje obecních pozemků.
- ZO schvaluje prodej části pozemku parc. č. 792 v k. ú. Šitbořice, ostatní plocha, asi 80 m² za cenu 120,- Kč/m² manželům Konečným. K sepsání kupní smlouvy musí být předložen geometrický plán. Od okraje schodů k nové hranici pozemku manželů Konečných zůstane 0,80 m.
- ZO schvaluje prodej pozemku parc. č. 61 v k. ú. Šitbořice – ostatní plocha o výměře 158 m² za cenu 120,- Kč/m² Romanu Zoubkovi.
- ZO neschvaluje prodej pozemku parc. č. 65 v k. ú. Šitbořice – ostatní plocha o výměře 274 m² Romanu Zoubkovi.
- ZO schvaluje prodej části pozemku parc. č. 1262 v k. ú. Šitbořice, ostatní plocha o výměře asi 4,6 m² za cenu 120,- Kč/m² Aloisu Kaňovi. K sepsání kupní smlouvy musí být předložen geometrický plán.
- ZO neschvaluje prodej části pozemku parc. č. 592 v k. ú. Šitbořice, manželům Schubertovým.
- ZO neschvaluje výměnu pozemků parc. č. 5532 o výměře 33 m² a parc. č. 10842 o výměře 96 m² za část pozemku parc. č. 1261 o výměře 129 m², vše v k. ú. Šitbořice, Františku Fraňkovi.
- Zastupitelstvo obce projednalo a schválilo prodejní ceny stavebních pozemků obce, které jsou zasíťované a to:

na stavbu rodinného domu	120,- Kč/m ²
na garáže a lisovy	400,- Kč/m ²
na ostatní stavby	250,- Kč/m ²

Stavby na obecním pozemku bez stavebního povolení pětinasobek výše uvedených cen. Tyto ceny jsou platné od následně doručených žádostí.

*Milan Němeček,
místostarosta*

Integrovaný dopravní systém JmK už zahrnuje i naši obec

Obec Šitbořice obdržela od Jihomoravského kraje, který zastupuje firma Kordis, první návrh začlenění naší obce do integrovaného dopravního systému. Při studování materiálů bylo zjištěno, že obec Šitbořice ztratí přímé spojení autobusem do Brna. To se zastupitelům obce Šitbořice a zastupitelům okolních obcí nelíbilo a vyvolali schůzku v šitbořické sokolovně s pracovníky firmy Kordis, aby občanům vysvětlili, jak nás IDS postihne a jaké budou problémy v dopravě. Po bouřlivé debatě a vyjádření různých názorů občanů, jsme se domluvili, že svoláme na radnici v Šitbořicích schůzku starostů a dalších zastupitelů okolních obcí. Zde se dohodneme na společném postupu při jednání s firmou Kordis a zastupiteli JmK.

Z pracovní schůzky vzešel dopis s požadavky na vyjádření se k problémům, které dopravu našim občanům do Brna, Hustopečí a Břeclavi komplikují. Jedním z prvních a hlavních požadavků je zachování přímého spojení do Brna, doplnit jízdní řády o linky, které umožní občanům příjezdy do práce v časných ranních hodinách a spoje sobotách a nedělích. Když přestupy, tak zachovat maximální kulturu cestování nevyhovující přestupní terminál v Sokolnicích a Hrušovanech u Brna. Tyto požadavky byly zaslány vedoucímu odboru dopravy JmK, radnímu města Brna p. Pospíšilovi. Dále jsme vyzvali JmK k jednání a pracovní schůzce v Šitbořicích. Po domluvě proběhlo jednání zainteresovaných stran 20. května 2008 na radnici v Šitbořicích. Zde bylo vyjádřeno od zástupce kraje a firmy Kordis, že přímý spoj nebude, že takové ústupky nelze v celém systému IDS dělat.

Naše názory, že občané musí zbytečně přestupovat do autobusů na linku Klobouky - Brno, nebo využívat terminálu Sokolnice, na druhé straně Židlochovice nebo Hrušovany u Brna, že se prodlouží časy strávené cestováním a, že se sníží kultura cestování, jsou neopodstatněné. Časy se prodlouží maximálně do pěti minut a ještě bude levnější jízdné a návrhy změn jízdních řádů se provádí, návaznost spojů bude také zajištěna. Zástupci nás ujišťovali, že kapacitně se vše zvládne, budou zajištěny posilové autobusy v přestupních místech, aby všechny problémy vzniklé s přepravou byly co nejlépe vyřešeny.

Při ukončení schůzky bylo řečeno, že naši občané již do Sokolnic dojížděli v letech 1926 – 1941 autobusem nebo na kolech a měli zajištěný servis (úschovna kol, opravy, nákup jízdenek na vlak, týdenní jízdné autobusem apod.), zda se systém integrované dopravy nevrací k této historii bez zajištění kultury a pohodlí cestování.

*Milan Němeček,
místostarosta*

Pořádek je problém

Naši vesnici zaplavila vlna papírových kapesníků. Tento nový trend v osobní hygieně nese sebou velký zlozvyk, občané (dospělí i děti) po použití papírového kapesníčku jej odhodí na zem a samozřejmě již nikoho nezajímá, co bude dál. Pokud je neodklidí, ať již zaměst-

nanci obecního úřadu, nebo občané kteří se snaží udržovat pořádek, poletují po komunikacích a vypadá to, že si začínáme stílat k zimnímu spánku. Někteří občané se vymlouvají, že není dost odpadkových košů, což není pravda. Odpadkové koše jsme se snažili rozmístit tak, aby vyhovovaly chodcům, kteří potřebují něco odhodit do koše. Je smutné když zjistíte po zábavě nebo diskotéce, že naše mládež si udělá z odpadkového koše kopací míč, vysype obsah, koš pošlape a zničí. Není levnou záležitostí vše opravovat nebo dodávat nové. Nyní budou umístěny nové odpadkové koše ke kostelu, doufáme, že se nestanou terčem vandalů.

Obec Šitbořice se opět zapojila do soutěže o vesnici roku. Rád bych poděkoval všem spoluobčanům, kteří svými upravenými a rozkvetlými předzahrádkami, umětenými chodníky, přispěli ke zkrášlení a dobré prezentaci naší obce.

*Milan Němeček,
místostarosta*

Poděkování

Jménem Klubu aktivních senierek Klas bych chtěla poděkovat za obětavou a nezištnou práci panu ing. Guráňovi. Již čtyři měsíce se obětavě věnuje výuce základů počítačové gramotnosti našim pěti statečným seniorům. Všem se toto učení moc líbí, oceňují hlavně trpělivý a laskavý přístup. V neposlední řadě chci poděkovat i paní ředitelce Novotňákové za zapůjčení počítačové učebny.

Jaroslava Krušinová

Klas – Klub aktivních senierek

Brzy nám skončí první, zkušební školní rok. Od počátku října se scházíme každé pondělí v klubovně v suterénu Orlovny. Každý čtvrtek se zde také v zimních měsících konala rehabilitační cvičení pro ženy.

Hlavní náplní našich schůzek je trénink paměti, trénink pohybu celého těla, trénink pohyblivosti rukou.

Vše se děje formou her a soutěží. Tyto hry nás velice baví a velmi často vyvolávají salvy smíchu. Už všechny díky těmto hrám na sobě vidíme výrazné pokroky.

Neméně důležité je také naše povídání. Nad hrnkem kávy nebo čaje si prohlížíme staré i nové fotografie a vzpomínáme na minulost (témata - svatba, škola, obec), vyměňujeme si zkušenosti se svými kamarádkami v podobné životní situaci a sdělujeme si také, co pěkného nás potkalo.

To vše nám pomáhá se vyrovnávat s obtížemi stáří, ale co je nejdůležitější – strávit hezké odpoledne.

V květnu jsme byly na výletě v Praze. Byly jsme v Pražských zahradách kolem Hradu, pod Hradem a na Malé straně. Tento výlet se nám všem velice líbil, zahrady na jaře byly moc krásné. Koncem června si chceme zajet na výlet do Brna a prohlédnout si jeho památky.

Jaroslava Krušinová

Fotosoutěž

Znovu připomínáme soutěž, kterou na téma obec Šitbořice vyhlásil Klub historie v minulém čísle našeho zpravodaje. Opakujeme, že soutěž bude uzavřena konce měsíce října. Platí pro ni tato pravidla:

Téma:

- Fotografie obce Šitbořice a jejího okolí, krajina, domy, zákoutí, dominanty.
- Život v obci, společenské akce, sport, kultura.
- Mája, hody, kroje.

Podmínky:

- Soutěž je vyhlášena pro fotografie amatéry především pro občany Šitbořic.
- Barevná i černobílá fotografie.
- Formát nejméně 15 x 21 cm.
- Pokud není možnost tisku, lze fotografie dodat i na CD nebo poslat na adresu fotosoutez@stengaracek.cz e-mailem. V tomto případě je třeba minimální rozlišení 1200 x 1600 bodů.
- S každou fotografií je třeba doručit i jméno fotografa a popis k fotografii. Bez toho nebudou fotografie do soutěže zařazeny.

Termín:

- Do konce měsíce října.

Místo:

- Fotografie se budou sbírat a shromažďovat v obecní knihovně.

Poznámka:

- Prosíme, neposílejte svoje soukromé rodinné fotografie, nebo fotografie ze zájezdů atd. Pouze takové, které charakterizuje obec a život v obci.

Nejlepší fotografie budou odměněny věcnými cenami a všechny budou vystaveny v obecním muzeu koncem roku (listopad, prosinec).

Josef Zelinka

Finále českého poháru žáků v kolové

V neděli 8.6.2008 se na Favoritu Brno uskutečnilo finále českého poháru žáků v kolové. Do dvanáctičlenného finále se kvalifikovala dvě šitbořická družstva: Šitbořice 1 – Patrik Hájek, Tomáš Boháček a Šitbořice 2 – Marek Topolář a Stanislav Hanák. Družstva byla rozlosována do 3 skupin po 4 družstvech. Družstvo Šitbořice 2 vyhrálo svoji skupinu, když zvítězili v poměru 3:2 nad jedním z adeptů na medaili – Svitávka MO 1.

Vzhledem k tomu, že vítězové skupin bojovali o medaile, bylo jasné, že šitbořická dvojka skončí nejhůře na 3. místě, i když ambice byly v průběhu turnaje větší. Bohužel ty se nenaplnily a po prohře 3:2 s vítězem soutěže Favoritem Brno a 5:3 s družstvem SC Svitávka 1 skončili na pěkném 3. místě. Marek Topolář byl vyhodnocen jako nejlepší hráč turnaje a pro Stanislava Hanáka, který s kolovou začíná, je 3. místo velkým úspěchem.

Výsledek dává naději na medailové umístění na MČR v září letošního roku. Družstvo Šitbořice 1, díky svému mládí (10 let) a herní nevyzrálosti nedosáhlo na vyšší umístění a skončilo s jedním vítězstvím na 9. místě.

Robert Zvolánek

Výtvarná dílna pro maminky

V sobotní podvečer 17. května se sešlo v klubu Mikeš asi 20 maminek. Pod vedením zkušené lektorky jsme si vyrobily krásné věci ubrouskovou technikou – obrázky na zeď, dózy na papírové kapesníky, stojánky na ubrousky, skříňky na klíče, věšáky, hodiny, svícínky, podnosy, zrcadla. Protože to bylo už podruhé, co jsme se touto technikou zabývaly, věděly jsme, jak na to, a myslím, že výrobky se nám opravdu povedly. Více fotografií najdete na farních stránkách <http://www.farnost-sitborice.org>

Na začátek září plánujeme další výtvarnou dílnu pro maminky a chtěly bychom zkusit tvořit z pedigu.

Blanka Danielová

Výtvarná dílna

foto: Marie Halasová

110 let hasičů v Šitbořicích

Jak se dočítáme z dobových zpráv, historie SDH začíná první ustavující schůzi dne 28.1.1898 v hostinci p. Antonína Kincla. Tehdy se přihlásilo 22 zakládajících činných členů a další přispívající. Zároveň byl ustanoven výbor, jehož prvním starostou byl pan Cyril Němeček – rolník ze Šitbořic. Náčelníkem se stal pan František Franc a jednatelem pan Václav Jedlička, oba učitelé v Šitbořicích. Ten den bylo zvoleno ještě dalších 7 členů výboru. Z dokumentů i ústního podání našich starších členů přibližně víme, čím musel náš sbor za 110 let svého působení projít.

Od první ruční stříkačky, do které se voda musela nalévat, přes ruční koňmi taženou stříkačku z roku 1902, která sloužila až do roku 1949 a ve druhé polovině 20. století to byly motorové stříkačky a starší ojetá auta. V prosinci 2007 se podařilo získat nové požární vozidlo CAS-20.

Z hlediska organizačního byla období, kdy byl velký zájem o členství ve sboru, kdy se secvičovala divadelní představení, jejichž výtěžek sloužil k zakoupení výstroje, kdy se budovaly Hasičské studny sloužící jako vodní zdroje pro případ požáru a kdy účast na hasičském cvičení byla velká čest. Byly však i krátká období relativní stagnace a neshod.

Za zmínku stojí budování Hasičské zbrojnice, i když původně to bylo jen Hasičské skladiště, které se začalo stavět až v roce 1928. Do té doby byla výzbroj uložena ve školním dřevníku. K dalšímu přebudování došlo v roce 1966 a vyžádala si ji novější technika i využití jedné místnosti zbrojnice jako obecní knihovny. V 1973 se podařilo sehnat z Brněnského letiště cisternový vůz, a proto se v následujících letech přistavěla ještě jedna garáž a bylo zavedeno ústřední topení, aby se voda z cisterny nemusela na zimu vypouštět. Poslední stavební úpravy jsou z roku 1998, kdy byla vyměněna vrata, okna a dveře

a také celkově změněn vzhled novou fasádou. Loňská úprava se týkala zvýšení garáže a vrat, která byla pro novou techniku příliš nízká.

V současné době má Šitbořický hasičský sbor 74 členů, z toho je 17 zařazeno v zásahové jednotce a jeden člen je čestný. Jsme vybaveni požárním vozidlem CAS-20, skříňovou Avii pro přepravu osob, se kterou jezdíme na soutěže i k zásahům, motorovou stříkačkou PS-12 a motorovou stříkačkou z družební obce Dinhardt. Dnes už je samozřejmostí kvalitní požární vybavení k zásahu jako jsou obleky, přilby, dýchací přístroje a jiné pomůcky osobní ochrany, které finančně zajišťuje obecní úřad. Je proto na místě poděkovat obecnímu úřadu za jeho podporu a za úsilí, které vyvinul při modernizaci vozového parku.

Nové vozidlo bylo pěkným darem k 110. výročí založení našeho sboru. Sami členové si pak k tomuto výročí pořídili nový slavnostní vyšívaný prapor. Jeho realizací byla pověřena brněnská firma Alerion, od které jsme nový prapor 7.5.2008 přivezli. Na jeho čelní straně je hasičský znak spojený se znakem naší obce a na druhé straně je nápis „Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci“ a obraz patrona hasičů Sv. Floriána v Šitbořickém provedení, jehož autorem je ing. Josef Zelinka. Ve dnech 10. – 11. 5. se pak uskutečnila oslava 110 let od založení Dobrovolné jednoty hasičské (tak zněl původní název). V sobotu byl v hasičské zbrojnici Den otevřených dveří a odpoledne pak byla na místním hřbitově uctěna památka všech zemřelých hasičů. Večer pak proběhla slavnostní schůze, kde bylo zhodnoceno dosavadních 110 let a předány ocenění a vyznamenání. V neděli dopoledne Otec Jiří Topenčík při mši svaté požehnal novému zásahovému vozidlu a slavnostnímu praporu. Této akce se osobně zúčastnil i hejtman jihomoravského kraje pan Stanislav Juránek, který nás pak poctil svou návštěvou v hasičské zbrojnici,

kde si prohlédl historické fotografie, vystavenou techniku a na památku své návštěvy se podepsal do kroniky. Odpoledne před místní radnicí proběhly ukázky naší techniky, staré i té nejnovější, a praktické ukázky zásahu při požáru.

Závěrem mi dovoluje ještě několik slov k novému praporu, který nás stál nemalou finanční částkou, ale který právem můžeme nazývat našim. Nejen pro naše heslo a symboly na něm vyšité, ale i proto že jsme na něj přispěli svou prací a peněží. Do sbírky, která byla na jeho pořízení vyhlášena, přispělo i několik sympatizujících spoluobčanů, kterým bychom chtěli za jejich příspěvek poděkovat. Náš prapor pořízený při příležitosti 110 let založení sboru, je symbolem naší historie, jednoty a ochoty pracovat pro ideály hasičstva.

Miroslav Vahala

Nový prapor našich hasičů

foto: Alois Kaňa

Ze šitbořických kronik

Založení hasičského sboru

V dochované knize protokolů hasičského sboru v Šitbořicích píše František Nevídal o založení dobrovolné jednotky hasičské v lednu 1898 následovně:

Tato myšlenka se vlekla v naší obci, aby se založil sbor hasičských, několik roků, neb jej bylo u nás nutně zapotřebí. Obec čítala kolem 300 domovních čísel, skoro polovice domů byla kryta slámou a když se stal požár, shořela celá řada domů, kde nebyl, kdo by se byl živlu na odpor postavil. Nářadí hasičské měla obec nepatrné – jen stříkačku starého systému, do které se musela voda nalévat. Skladiště, kde bylo všechno možné uloženo, takže v pádu ohně nebylo možné ji ani ven dostat.

V roce 1897 jsem byl u svého bratra v Přerově a u něho jsem našel služební řád sboru hasičského města Bzence, kde byl bratr, dokud byl v Bzenci, činným členem. Po přečtení služebního řádu jsme začali s bratrem debatovat o hasičství, o které jsem měl zájem, jenže jsem neviděl začátek pro velké výdaje, které tomu by předcházely. Služební řád jsem si přivezl domů do Šitbořic a ten nám ukázal začátek a také povinnosti hasičů. První mé kroky byly k učitelům Františkovi Francovi a k Václavovi Jedličkovi, kteří byli ochotni se věci ujmout. Po společné poradě jsme se ohlásili panu starostovi Cyrilu Němečkovi, s tím co míníme podnikat. Pan starosta byl s námi srozuměn a naše přání přednesl obecnímu zastupitelstvu, které návrh schválilo. Po schválení obecním zastupitelstvem jsme svolali schůzi občanů, na které se nám přihlásilo do sboru 36 občanů jako činných členů a na to se zvolil pořizující výbor, který se měl postarat o opis stanov. Tuto práci převzali učitelé Frant. Franc a Václav Jedlička. Stanovy jsme si vypůjčili od sboru v Boleradicích. V krátké době byly opsány a zaslány ku schválení c.k. Moravskému místodržitelství do Brna. V krátké době byly schváleny pod čís. 2305.

28. ledna 1498 svolal prozatímní výbor valnou hromadu, která se konala v hostinci Antonína Kincla. Stanovy

zde byly odstavec po odstavci čteny a o každém odstavci bylo pohovořeno s náležitým výkladem. Do sboru bylo přijato 22 členů činných a 12 členů přispívajících. Od členů činných byl vybrán příspěvek jeden zlatý jednou pro vždy a členové přispívající zaplatili buď na měsíc i na více měsíců po 10 krejcarech. Za starostu jednoty byl zvolen aklamací starosta obce pan Cyril Němeček. Do výboru jednoty bylo voleno lístky. Nejvíce hlasů obdrželi pánové: Antonín Hnilica, František Konečný, Jan Klein, Frant. Tesař, Frant. Nevídal, Josef Konečný, František Franc a Václav Jedlička. Z těchto byl potom zvolen velitelem František Franc, místostarostou Antonín Hnilica, jednatel Václav Jedlička, prvním podvelitelem Jan Klein, druhým podvelitelem Josef Konečný, pokladníkem František Nevídal a zapisovatelem František Tesař.

Od obce jsme převzali starou stříkačku, kterou jsme neměli kam dát a tak stála pod kolnou u pekaře Kleina a u něho při peci jsme konali svoje členské schůze.

Tolik ze zápisu Františka Nevídala. František Nevídal zakládající člen dobrovolné jednoty hasičské se narodil v roce 1868 (zemřel 1948), byl rolníkem a s rodinou bydlel v domě čís. 24. Byl při založení jednoty pokladníkem a potom dlouhá léta velitelem a tak se jeho rodině i potomkům říkalo „U velitelů“. V knize protokolů jsou zápisy ze všech schůzí a porad hasičů až do roku 1929 kromě období 1914–1918, kdy řada hasičů musela odejít na fronty 1. sv. války.

V knize jsou zapsány požáry jejichž hašení se sbor zúčastnil od svého založení do roku 1914.

1898 – Sbor byl povolán ke dvou požárům v Nikolčicích a k jednomu v Těšanech.

1899 – Hasili jsme u Studýnky a u Lejsky v obci; Sbor 10.3. hasil stodolu a stoh slámy u Cyrila Strouhala v Divácích; 30.4. jsme hasili dům Ant. Vahaly a stodolu Ant. Petláka v Těšanech – oboje kryté slámou; 18. 10. – hašení stohu slámy v obci. Požár vznikl neznámým způsobem o půlnoci. Stoh patřil Josefu Vokálovi č. 11;

29. 11. hašení stohu slámy Martinu Stejskalovi v Nikolčicích. Požár vznikl ve dvě hodiny po půlnoci neznámým způsobem.

1901 – Večer o půl sedmé 3.6. účast na hašení stohu slámy u šaratského dvora v Těšanech; 7.9. v 5 hod. ráno jsme hasili domek patřící Isidoru Elinerovi čís. 247. Požár vznikl neznámým způsobem.

1902 – 18.10. jsme v obci hasili domek Dominikovi Staňovi č. 250. Požár vypukl ve 2 hod. odpoledne; 26.10. ve 3 hod. odpoledne hořelo u Josefa Lejsky č. 4; 16. 11. v jednu hodinu v noci hořela kůlna Josefu Matýškovi č. 97.

1903 – 21.3. v 11 hod. v noci byl založen požár dřevěné stodoly patřící Petru Konečnému; 7.9. v 7 hod. ráno požár domku Josefa Matýška v Nikolčicích; 23.10. ve

3 hodiny v noci jsme hasili dřevěnou stodolu Františka Matýška č. 67.

1904 – 28.3. ve 2 hodiny odpoledne vypukl požár domků krytých slámou patřících Janu Matýškovi č. 246 a Františce Sáčkové č. 205; 6.6. hořely dva domky kryté slámou patřící Františku Kovaříkovi. Hořet začalo o půl 7 večer; 19.7. v 5 hod. odpoledne hořely čtyři slámou kryté stodoly patřící Cyrilu Konečnému, Ondřeji Hladůvkovi, Šimonu Novákovi a Cyrilu Drabálkovi. Rozšíření požáru pomáhal silný vítr; 19.8. v Nikolčicích jsme hasili požár domku Josefa Helmy a 13.9. v Nikolčicích jsme hasili 3 slámou kryté domky. Hořet začaly ve čtvrt na 11 v noci.

1906 – 2.1. v jednu hod. odpoledne za silného mrazu hořely slámou kryté domky patřící Josefu Sáčkovi č. 57 a Metodějovi Sáčkovi č. 235.

1907 – 26.4. ve 4 hod. odpoledne požár stáje na velkostatku v Martinicích; 24.8. o půl desáté dopoledne jsme hasili stodolu Cyrila Konečného.

1912 – účast na hašení chléva patřícího Františku Stejskalovi, Požár začal ve 3 hod. odpoledne.

1913 – 21.6. o půl 10 večer požár domku Josefa Konečného č. 237.

1914 – 29.4. o půl 4 odpoledne požár slámou krytého domku Jakuba Moudrého.

Taková byla bilance zásahů šitbořických hasičů před sto a více lety. Od roku 1902 měli hasiči novou stříkačku zakoupenou za 1 500 zlatých.

Ing. Josef Krupička

Historická stříkačka našich hasičů

foto: Alois Kaňa

Škola

Mateřská škola

SKUPINKY PRO PŘEDŠKOLNÍ DĚTI

Abychom dětem usnadnili vstup do 1. třídy ZŠ, zorganizovali jsme bezplatně pro všechny předškolní děti a jejich rodiče edukativně stimulační skupinky.

Po dobu deseti lekcí od listopadu do dubna si děti hravou a přiměřenou formou rozvíjely sluchové a zrakové vnímání, řeč, jemnou motoriku, grafomotoriku, prostorovou orientaci a početní představy. Poslední lekce byla slavnostní s pohoštěním. Předávali jsme vysvědčení, které jsme si sami navrhli a vytvořili. O tom, že tato akce byla velmi úspěšná, svědčí upřímné poděkování rodičů a dárky od dětí. Rodiče byli nadšeni a doporučují se skupinkami v mateřské škole pokračovat.

Skupinky budeme zajišťovat každým rokem pro všechny předškolní děti. Budeme se snažit, aby byly vždy bezplatné.

PRACOVNÍ DÍLNY

Společné akce pro rodiče a děti v mateřské škole se staly velmi oblíbené.

V tomto školním roce se třetí pracovní dílna uskutečnila 3. dubna, děti a rodiče vyráběli kočky. Čtvrtou dílnu jsme uspořádali 20. května pro maminky s dětmi, kde vy-

tvářely portrét maminky. Hezké výtvary můžete vidět na oknech mateřské školy.

ZÁJEZD DO DIVADLA

Jedenkrát ročně organizujeme zájezd do divadla Rádost v Brně. Letos jsme vybrali moderní pohádku Tři čuníci. Zájezd se uskutečnil 15. dubna. Pohádka byla velmi poučná a dětem se moc líbila.

DEN MATEK

V neděli 11. května jsme se zúčastnili oslavy Svátku matek v sokolovně. Připravili jsme pásmo pod názvem Pojďte s námi do pohádky, ve kterém vystoupily všechny naše děti. Program byl na přípravu velmi náročný, přesto jsme ho společně s dětmi úspěšně zvládli. Velkou odměnou je pro nás pozitivní hodnocení veřejnosti a poděkování rodičů vystupujících dětí.

DEN DĚTÍ

Svátek dětí jsme oslavili v mateřské škole v úterý 3. června. Připravili jsme „Veselý den“, každý musel mít na sobě něco červeného. Na oslavu jsme pozvali maminky a děti z klubu Mikeš. Slavnost začala ledňákem, potom děti na vycházce a na zahradě plnily úkoly, hledaly poklad a hrály si. Odpoledne si děti připravily na svačinku dort a obdržely medaile. Myslíme si, že se nám „Veselý den“ vydařil.

VÍTÁNÍ DĚTÍ

V neděli 15. června jsme s dětmi vystoupili s kulturním programem na vítání občánků. Bylo přivítáno 9 dětí. Letos už naše děti přivítaly 19 budoucích kamarádů.

CO NÁS JEŠTĚ ČEKÁ

Sportovní dopoledne

Šitbořický slaviček – 12. ročník

Malování na chodníku – 13. ročník

Výlet do ZOO Hodonín

Stavění hradů – 8. ročník

Slavnostní ukončení školního roku

Rozloučení s předškoláky a předání pamětních listů

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme Honebnímu společenstvu v Šitbořicích, zastoupené panem Milanem Němečkem za dar pro děti v hodnotě 20 408,90 Kč. Za tuto částku jsme pořídili dvě houpadla na zahradu, která jsou evidována v inventuře, a majetek mateřské školy se o tuto částku navýšil.

Miroslava Kominacká, ředitelka

Táňa Neugebauerová, Marta Hošková, učitelky

Základní škola

LONDÝN

Chcete, aby se Vaše děti zdokonalily v anglickém jazyce a zároveň poznaly památky a kulturu jiné země? Pokud ano, tak právě tento článek je určen Vám. V příštím školním roce plánuje naše škola zorganizovat týdenní exkurzi do Londýna zaměřenou především na to, aby si žáci prověřili své vědomosti a nebáli se komunikovat v běžných situacích. Zájemcům bude zajištěna doprava, ubytování, strava a program během týdne. Další detailní informace budou k dispozici začátkem září.

AKCE ŠKOLY K VÝROČÍ ŠITBOŘIC

Běh osvobození – Napnuté svaly, nervozita v řadách závodníků, běžec s jednou botou. Tak tohle vše bylo vidět 30.4.2008 na fotbalovém hřišti, kde se konaly závody v běhu na 60 metrů. Za mohutného aplausu přihlížejících fanoušků zápolili žáci ZŠ Šitbořice, Nikolčice, Křepice a Velké Němčice v tomto běžeckém klání o nejlepší čas. Výstřel z pistole vždy odstartoval dvojice či trojice závodníků, kteří dobíhali do cíle se snahou podat ten nejlepší výkon. Naše škola obstála i v tak náročné konkurenci a na stupíncích vítězů stanuli v hojném počtu právě žáci ze Šitbořic. Tečkou tohoto sportovního dopoledne byl symbolický běh všech účastníků kolem celého hřiště. Blahopřejeme vítězům a ostatním děkujeme za účast!

Doprovodnou akcí tohoto tradičního běhu bylo položení věnců k pomníkům padlých.

Exkurze do Osvětimi – V červnu ZŠ uskutečnila zájezd do polské Osvětimi, aby se žáci blíže seznámili s tragickými událostmi české historie. Účastníci tak měli možnost shlédnout prostory koncentračního tábora a navštívit muzeum, které je součástí areálu.

PRAHA

Dne 24.4.2008 jsme se vydali na poznávací výlet do Prahy, kterého se zúčastnili žáci 6. – 9. tříd. Hlavním lákadlem se pro nás staly korunovační klenoty vystavené ve Vladislavském sále Pražského hradu. To byl také první cíl naší exkurze. Další památkou byl Chrám sv. Víta, kde jsme objevovali krásy interiéru. Ti zdatnější neváhali vystoupat na věž, ze které se naskýtal pohled na Prahu v celé své kráse. Prohlídka pamětihodností našeho hlavního města (Karlův most, Staroměstské náměstí, Václavské náměstí aj.) doplněná zasvěcenými komentáři musela nadchnout každého. Celý výlet se zdařil a slavil úspěch nejen zásluhou skvělé disciplíny a trpělivosti žáků, nýbrž i vstřícností pedagogů, kteří celému osazenstvu zprostředkovali nezapomenutelný zážitek.

DEN DĚTÍ

Den dětí jsme oslavili v rámci konání rybářských závodů, které proběhly v neděli 18.5.2008. Pro žáky si ZŠ připravila několik disciplín. Dobrou mušku a pevnou ruku prověřilo sestřelování kelímků vodní pistolí. Na dalším stanovišti se soutěžilo v šikovnosti a zároveň rychlosti. Žáci měli za úkol přepravit pingpongový míček umístěný na lžici skrz překážkovou dráhu. Kdo chtěl, mohl si také zaházet kroužky na tyč či pomalovat nafukovací balónek dle své fantazie. Vrcholem dopoledne byla dráha určená pro cyklisty, kteří zdolávali různé překážky a nástrahy. Zájemci z řad starších žáků si mohli vyzkoušet také chůzi na chůdách, kterou nakonec zvládli i úplní začátečníci. Počasí přálo, děti soutěžily a my se těšíme za rok opět na shledanou!

DEN MATEK

Nedělní odpoledne 11.5.2008 bylo určeno především všem maminkám, které se přišly podívat, co si pro ně připravili žáci mateřské a základní školy. Děti předvedly pestré pásmo lidových písniček, veselých básniček a tančků. Sokolovnou se linul zpěv kroužku sborového zpěvu a v průběhu odpoledne zazněly i sólové písně vítězů soutěže Nikolčické Lyry. Ke zhlédnutí byla připravena tematická výstava k oslavám místního SDH.

Mgr. Petra Strouhalová

Povídání o víně

Kvalitní víno

Zkušenost potvrzuje, že opakování není nikdy na škodu. Dnes jsem se však rozhodl, že se pokusím zamyslet na téma co to je kvalitní víno a nebudu se vracet k žádné ze zásad, jak víno ošetřovat a skladovat v tomto období,

kdy se zdánlivě nic neděje a víno si bez našeho přičinění zraje, jak se mu zlíbí.

Pojetí kvality u našich vín se v poledních letech stále intenzivně vyvíjí a mění. Vždy to bude záležitost velmi individuální, stejně jako v případě diskuzí a debat na téma krásy a předností všeho, co podléhá hodnocení našich

smyslů a není přesně měřitelné některou z objektivních fyzikálních veličin.

Pokud se na víno budeme dívat jako na pochutinu, vnímanou našimi smysly, musíme ji hodnotit podobně jako při soutěžních degustacích, tedy podle vzhledu a barvy, potom podle vůně a na závěr i podle chutí. Při debatách a rozhovorech o vínech je krásné to, že můžeme na každém víně najít mnoho dobrého a zajímavého, ale většinou to neděláme. Přirozenější a jednodušší je vždy zaměřit se na to, co je nedokonalé a méně příjemné, protože naše přirozená schopnost kritizovat a hodnotit přisně je ve většině případů naprosto mistrovská. Pokusme se tedy při všech událostech, na kterých je konzumace vína tradicí hledat přednostně to krásné originální a příjemné, tedy to co nám může život zpříjemnit. Nebudme za každou cenu dokonalými kritiky, kterým neunikne nic, co není přesně podle našich představ o dokonalosti vína, protože pravá kvalita je jev, který nelze jednoznačně popsat a definovat. Myslím kvalitu ve smyslu stanovení parametrů, že víno má mít stanovený obsah alkoholu, cukru a kyselin. Barevný odstín má být spíše žlutozelený a nikdy ne zelenožlutý a vůně po broskvích nebo angreštu je přípustná pouze u Sauvignonu a pokud je pouze mírný náznak v odrůdě jiné, tak toto víno je podvrh a nezaslouží si pochvalu.

Předpokládám, že se mnou nikdy nebudou souhlasit všichni, že každý ze své představy sleví jen trochu a dál už neustoupí nikomu. Chci se však zamyslet nad tím, kde je hranice pro přijatelnou kritiku té pravé kvality vína. Každé víno má svého výrobce a předpokládejme, že si každé najde a zaslouží i svého spotřebitele. Pro někoho je světlá a reduktivní barva naprostý ideál, který nelze předběhnout jiskrnou zelenožlutou barvou a už vůbec ne sytou barvou připomínající zlato a přesto všechny tyto možnosti jsou správné. U vůně a chutí je to ještě složitější a přesto máme každý poměrně jasnou představu, co je správné a co už ne. Můj názor na kvalitu se vyvíjí tak, že se za každým vínem snažím hledat člověka, který ho dělal a pokouším se pochopit, proč ho dělal právě tak.

Přál bych sobě i všem, kteří mají víno rádi, aby opravdová kvalita vín byla stále vyšší a vyšší a také to aby nikdy hodnocení a hledání této kvality nebylo pro nikoho důležitější, než výrobce vína sám. Nám všem tedy přeji hlavně mnoho kvalitních vinařů, kteří svoje kvality převedou i do svých vín.

Aleš Urbánek

Výstava vín

43. ročník výstavy vín se letos konal v neděli velikonoční 23. března. Český zahrádkářský svaz připravil od vystavovatelů celkem 670 vzorků vín. Hodnocení se konalo dne 16.3.2008 pod odborným vedením subkomise ve složení: Ing. Aleš Urbánek – garant výstavy, Kamil Prokeš z Velkých Němčic – člen subkomise, Ing. Zdeněk Musil z Břeclavi – člen subkomise.

Jako nejlepší byla vyhodnocena tato vína:

Bílé víno ročníku 2007:

Žídek Rudolf, Popice – Chardonay pozdní sběr, 94 b.

Červené víno ročníku 2007:

Záblacký Daniel, Velké Němčice – Dornfelder, 94 b.

Bílé víno starších ročníků:

Novotný Jaroslav, Šitbořice – Rul. šedé 2006, 94 b.

Červené víno starších ročníků:

Lengál Ivo, Libušín – André 2006, 94 b.

Cena pro nejlépe hodnocené víno ze Šitbořic:

Novotný Jaroslav, Šitbořice – Rul. šedé 2006, 94 b.

Výstava měla vysokou společenskou a kulturní úroveň. Ceny vítězům předával senátor Jan Hajda.

Josef Zelinka

Předávání ocenění

foto: Josef Zelinka

Rok 1945

Z období před válkou mám vzpomínky jen matné. Vím jen, že tatínek měl Menierovu chorobu – trpěl závratěmi a ležel v Brně v nemocnici. Po návratu vyprávěl, jak museli každou chvíli utíkat do krytů.

I já, když se mnou rodiče jeli na kontrolu na kožní, si pamatuji, že zahoukala siréna, slyšeli jsme letět letadla, a všichni pacienti z ambulancí i z oddělení (ty vezli sestry na vozíčkách) museli do krytů pod nemocnici. Tam jsme seděli v koutku a čekali, až bude konec náletu na Brno.

Na počátku dubna se všichni občané Šitbořice chystali do sklepů, protože se blížila fronta. Tatínek rozhodl, že se schováme v našem sklepe na dvoře, ale v neděli v poledne přišel z venku a řekl nám, že dědina je téměř bez lidí, všichni už se přestěhovali do sklepů ve Svatojánku, Hradisku a jinde za vesnicí.

Nám sehnal volné místo ve sklepe ve Svatojánku u Novotných. Dnes je to sklep Ladky Hofmanové z Akátek. Byly tam asi tři rodiny. Maminka sbalila duchny a peřiny

do ranců, tatínek vzal petrolejový vaříč, nějaké oblečení a jídlo, my s Božkou každá svoji panenku, co si vzal Jirka už nevím, a stěhovali jsme se do sklepa.

Ve sklepe jsme prožili asi týden. Tatínek chodil každý den podojit 2 kozy, posbírat vajíčka a podívat se, co je doma nového.

V tom týdnu bylo pěkné počasí. Táhlo nás to ze sklepa ven. Chodili jsme venku a v tom se ozvalo hučení letadel. Vpadli jsme dovnitř a po chvíli, až se vše utišilo, všichni se vyhrnuli ven a viděli jsme, jak v Divácké ulici hoří domy – Kašparůj, Podbřeckých a další. Byl to nálet na dědinu, a když se ten den tatínek vrátil z prohlídky doma, řekl, že už kozy dojit nemusí. Střecha chlíva i strop byly probořené a kozy, králíci i slepice v tom byli zasypaní.

Potom už se objevili Rusové a lidé je vítali jako osvoboditele. Jenomže Němci je třikrát z vesnice vytlačili zpět. Bylo proto hodně raněných i mrtvých vojáků a i našich občanů bylo dost, kteří zaplatili válku životem.

Po návratu ze sklepů jsme měli v kuchyni nastěhované rusé řemeslníky, ševce, krejčí a ve stodole kuchaře. Klíče byly ztracené, okna rozbitá. Rodiče chodili spát se strachem, aby do ložnice někdo nevlezl. Na noc stavěli

ke dveřím stůl a na něj židle, aby znesnadnili přístup.

V tatínkově knihařské dílně bylo vše zničené. Papíry, knihy a všechny potřeby byly nastlány na zemi. Rusové vše poničili. Byli mezi nimi i dobří lidé. Jednomu se líbila Boženka. Choval ji a říkal, že má také takovou dcerku. Stále jí říkal „pocaluj mňa“ (dej mi pusy), ale ona nechtěla. Kuchaři nám, dětem, nabízeli skopové maso, které bylo moc dobré.

Po dědině bylo plno munice a granátů. Několik chlapců přišlo o život, když si s tím hráli. I Božka nesla granát-vajíčko za ouško. To jí jeden voják sebral a zneškodnil. Dlouho po válce jsme měli střepiny z kaťuše vystavené ve výklenku ve zdi.

Sklo do oken po válce nebylo k dostání. Okna jsme měli dlouho zatlučená deskami. Potom tatínek sehnal sklo, ale bylo moc silné, asi dvakrát tak jak normální. Bylo to do oken moc těžké, ale jiné nebylo.

Ve sklepe na dvoře, kde jsme chtěli frontu přežít, jsme po návratu našli vyražené dveře a cihle vhozené až v půlce sklepa. Asi bychom nevyvázli živí, kdybychom zůstali ukryti v něm.

Marie Kaňová

Po stopách opravdových hrdinů

Vážení spoluobčané a čtenáři. V době okupace 1939 se začalo iniciovat mnoho spolků pro zahraniční odboj proti německému agresorovi, byli to většinou mladí a odvážní muži z katolických spolků a rodin. V Šitbořicích to byl můj strýc, pan Eduard Urbánek, který v té době vykonával funkci starosty Orla. V Šitbořicích získal jen pana Štěpána Stejskala. Proto se obrátil na spolupracovníky v družstvu Zádruha v Židlochovicích, kteří byli z Moutnic. Tam získal šest mladých mužů, spíše kluků. Odešli ilegálně přes Slovensko 20.1.1940 a do vlasti se vrátili až po osvobození. Ze šesti Moutnických dva padli a další dva strávili celou válku v koncentračním táboře Mauthausen.

Pozůstalí, dnes už vlastně vzdálení pozůstalí, chtěli navštívit hroby svých blízkých a zorganizovali tuto cestu. Uskutečnila se ve dnech 29.4. – 6.5.2008. Zúčastnil jsem se jí s bratrancem Antonínem Káňou. Z Moutnic jsme odejeli 29.4. asi v 17.00 hod. Po průjezdu Německem a Holandskem jsme se dostali ke hřbitovu v Tilburgu (NL), kde jsme se poklonili památce br. Rudolfa Maška, který byl sestřelen v bitvě o Brémy. Pozoruhodné je, jak jsou v cizině upravené hroby zahraničních občanů, kteří se tam objevili v boji o osvobození. Hroby mají stejné pomníčky, jen státní znaky jsou rozdílné a leží tam vojáci 17 národností.

Opoledne jsme se přesunuli do Amsterdamu a nalodili na trajekt do Newcastle. Po dlouhé plavbě jsme z Newcastle dále autobusem pokračovali do Teinu (ve Skotsku) na hrob Františka Havráňka, který padl v bitvě o Anglii. Další den jsme si prohlédli Liverpool a odpoledne Londýn. Tam nás čekal p. Rappensberger, syn spolubojovníka mého strýce Eduarda Urbánka. Věnoval se nám i celý další den, kdy jsme navštívili všechny památky a

Synovci Eduarda Urbánka (František Urbánek a Antonín Káňa) na hřbitově letců v Tilburgu.

pozoruhodnosti Londýna. Ve večerních hodinách jsme se přesunuli do Doveru a nejkratší cestou, asi 33 km, nás trajekt převezl do Calais ve Francii. Cestou jsme se v nočních hodinách zastavili v Dunkerque. To bylo poslední místo bojů našich zahraničních bojovníků, kde jsme na památné věži vztyčili čs. vlajku. Potom přes Belgie a Německo jsme šli k domovu. V Autobuse jsme strávili nejvíce času cca 5500 km. Na vodě 17 hodin (400 mil). Na cestě nás doprovázel p. René Strouhal. Na hřbitovech byla vždy odsloužena polní mše sv. Také v neděli 4.5. v Londýně v parku, protože v katedrále sv. Pavla byla mše anglikánská.

František Urbánek

Obrázová kronika

18. - 26. 4. 2008 - účastníci farní potě do Lurd

foto: Alois Kaňá

11. 5. 2008 - 110 let hasičů

foto: Alois Kaňá

11. 5. 2008 - 110 let hasičů - Otec Jiří žehná hasičské auto foto: Alois Kaňa

11. 5. 2008 - 110 let hasičů - hejtmán Juránek přeje ženám foto: Alois Kaňa

11. 5. 2008 - 110 let hasičů foto: Alois Kaňa

1. 6. 2008 - 1. sv. přijímání

foto: Alois Kaňa

14. 6. 2008 - Sraz veteránů

foto: Alois Kaňa

14. 6. 2008 - Sraz veteránů

foto: Alois Kaňa

Štengaráček - zpravodaj obce Šitbořice, červen 2008, č. 2008/2, ročník 14
 šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka; členové redakční rady: Zdenka Kaňová, Ladislav Lengál; sazba: František Valíček
 vydal: OÚ Šitbořice, Osvozen 92, Šitbořice, náklad: 570 kusů, neprodejné; tisk: Vydavatelství Brázda, Brěclav
 zaregistrováno: Okresní úřad Brěclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
 uzávěrka příštího čísla: 1.9. 2008, úvodní stránka: hejtmán Stanislav Juránek si prohlíží nový hasičský prapor, foto: Alois Kaňa
 e-mail: redakce@stengaracek.cz, web: <http://www.stengaracek.cz>